

صحيفة الحسن عليه السلام

[125] گردانند، آنچه نامش بشمارش در نیاید، وشكرش ادا نشود، ووصف وقولی به او نرسد. وما در راه خداوند برای شما غضبناك شدیم، چرا که خداوند بر ما منت نهاد آنگونه که او سزاوار آنست، تا نعمتها وعطاها وبخششهایش را شكر گذاریم، سخنی که در آن رضا وخنودی به سوی خداوند بالا رود، و صداقت وراستی در آن نمودار باشد، تا گفتارمان را تأیید گردانند، وسزاوار موارد افزونتری از خداوند باشیم، سخنی که زیاد گردد ونابود نشود. هر اجتماعي که با هدفی واحد فراهم آمدند، نیرو یافته وپیما نشان استوار شد، پس آماده جنگ با معاویه وسپاهیانش شوید که بسوی شما آمده است، وبخواری نگرائید که ذلت وبندهای دنیا را می گسلد، واقدام بر جنگ موجب بزرگواری وبر کناری از شکست وذلّت است، چرا که هر گروهی از پذیرش خواری امتناع ورزیدند خداوند دردها وناکامیشان را برمی دارد، واز خواری بدورشان می سازد، وبه حقیقت رهنمونشان می گردانند. وآنگاه این شعر را خواند: از صلح آنچه را می خواهی می توانی گرفت، ولی از نفسهای جنگ بیش از يك جرعه را نتوان نوشید.
